

מוגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מסורת
הש"ס

עא א מ"ח פ"ג מ"ג
מ"כ"ס ס"ג
ס"ג ע"ג

מורד במלכות הוא ולא לר"ך למדייניה. קשה א"כ הי"ך גרם פרק אחד דיני ממונות (בסנהדרין דף ג' ו' וס' דדיני נפשות מתמילין מן הגד מדכתיב גבי נבל וימגרו איש חרבו ויחגרו גם דוד חרבו (ז"ל כה) והא מורד במלכות הוא ולא בעי למדייניה ועוד קשה הי"ך ישב דוד בדין והא אין מושיבין מלך בסנהדרין כדלמרינן במסכת סנהדרין פרק כ"ג (דף י"ח) וע"ק מפ' כמה בהמה יולאה (שבת דף ט"ו) גבי אוריה דקאמר שהיה לו לדונו בסנהדרין ואמאי והא מורד במלכות היה וי"ל דהכא ה"פ מורד במלכות הוא ולא לר"ך למדייניה כשאר דיני נפשות שר"ן צו ביום לזכות וציוס שלאחריו לזכות אלא אפילו צו ביום גומרין לזכות והייט הא דקאמר ליה אביינל וכי דנין דיני נפשות בלינה היה לך להמטין לגמור עד למחרת והוא השיב לה מורד במלכות הוא ואין לר"ך להמטין עד למחר אבל לדונו ודאי לר"ך וגם לא קשה מהא שישב דוד בסנהדרין דהא לאוין מושיבין מלך בסנהדרין הייט משום דלא היו כבודו להיות ישב ושחק אבל גבי מורד כבודו הוא להיות ישב ושחק לפי שהוא טעם צדק:

כתיבני מנענת אחי: **בדמים** - דם גדה ושפיכות דמים: **פגילתה** **שוקם** - ונקמה לה ותבעה ולא שמעה לו כדמייס ואזיל: **לפוקם** - (ג) כמו פיק ברכים (מ"ס ב): **סני גרמי' ואת מכלל דאיכא אפרימי ומאי ניהו מעשה דכח שבע ומסקנא הכי טוס** - והכי פירושה מדקאמר תורה אור ליה ולא תהיה זאת לך לפוקה מכלל שהתנבא לו שסופו להכשל בציאה אחרת ומאי ניהו בת שבע ומסקנא הכי הוה סוף שלטנה לו קך אלמא **בדי' שופא פינגא** - עם שהאסה מדברת היא טווה כלומר עם שהיא מדברת עמו על בעלה הזכירה לו את עלמה שחם ימות (ד) יאשה: **מטייסי** - נוסין למרחוק ודוגמתו במס' כתיבות (דף ס') נקוק עינד: **וכמקום ירמיה הכי מיסנכיא ס"א** - הרי ירמיה עמד משנת י"ג ליאשיה שנאמר אשר היה דבר ה' אל ירמיה וגו' (ירמיה ס) והספר מלא בשנת י"ח ליאשיה ועליו שלח אלל חולדה: **כי המוכר אל הממכר לא ישוב** -

אמרה לו עדיין שאול קיים ולא יצא שבעך בעולם אמרה לו ברוך טעמך וברוכה את אשר בליחני (היום הזה) מלא בדמים רמים (הר"י) (משמע אלא) מלמד שגילתה את שוקה והלך לאורה ג' פרסאות אמר לה השמיעי לי אמרה לו לא תהיה זאת לך לפוקה-ואת מכלל דאיכא אחריתי ומאי ניהו מעשה דבת שבע ומסקנא הכי הואי ליהייתא נפש אדוני צורקה בצרור החיים כי הוות מפטרא מיניה אמרה ליה והטיב ה' לאדוני וזכרת את אמרה אמר רב נחמן היינו דאמרי אינשי איתתא בהדי שותא פילכא איכא דאמרי שפיר ואזיל בר אווא ועיניה מישיבין הולדה דכתיב וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועבבו וגו' ובמקום דקאי ירמיה היכי מתנבא איהו אמרי בי רב משמיה רב: הולדה קרובת ירמיה היתה ולא הוה מקפיד עליה, ויאשיה גופיה היכי שביק ירמיה ומשרר לגבה? אמרי דבי רבי שיאל מפני שהנשים רחמניות הן ר' יוחנן אמר ירמיה לא הוה התם *שהלך להחזיר עשרת השבטים *מנלך דאדרור: דכתיב כי המוכר אל הממכר לא ישוב אפשר יובל במלך ונביא מתנבא עליו שיבטל אלא מלמד שירמיה החזירו ויאשיהו בן אמון מלך עיריהו ויאמר מה הציון הלז אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר-הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בבית אל וכי מה טיבו של יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד שיאשיהו מלך עיריהו *נחמך אמר מהכא גם יתורה שת קציר לך בשובי שבות עמך אחר דכתיב ויהי ביום השלישי ותלביש אסתר מלכות *בגדי מלכות מיבעי ליה: אלא שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלביש וכתיב התם ורוח לבשה את עמי וגו' אמר רב נחמן לא יאה יהירותא לנשי, תרתי נשי (ה) יהירן הויין וסניין שמייהו חדא שמה ויבורתא וחדא שמה כרבושתא: ובורתא כתיב בה ותרשלת ותקרא לברך ואילו איהו אמרו לא אולה לגביה כרבושתא כתיב בה אמרו לאישי ולא אמרה אמרו למלך אמר רב נחמן הולדה (ג) מבני בניו של יהושע היתה: כתיב

הכא בן תרחם וכתיב תחם *בתמנת תחם עינא סבא לרב נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הוונה ואילו הן נריה ברוך ושריה מחסה, ירמיה חלקיה, תמאל ושליח רבי הונא אמר אף הולדה הנביאה מבני בניה של רחב הוונה היתה כתיב הכא בן תקוה השני אמר ליה *עינא סבא ואמרי לה *פתיא אוכמא מיני ומינך חסתיים שמעתא דאיגירא וגםבה יהושע, וכי הוה ליה ורעא ליהושע והכתיב *נון בנו יהושע בנו? בני לא הוה ליה, בנתן הוה ליה בשלמא

גליון הש"ס רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות] **גליון הש"ס** רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות] **גליון הש"ס** רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות] **גליון הש"ס** רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות]

הת' מאי מצוא בדמים תרי דמים דם גדה ושפיכות דמים מלמד אמר: יאכא דלמרי מלמד שגלחה שוקה דהא השתא מפרש מאי תרי דמים ועד השתא לא פריש ליה: **שגלחתה** שוקה והלך דוד לאורה ג' פרסאות: קשה הי"ך ארסה דיקת גלחה שוקה לפני דוד ועוד קשה דמחי כגומל לומר שהלך לאור שוקה ג' פרסאות וי"ל דמלא בספרים מדויקים שנקוד בן לאורה גלומל לאור שלה פירוש נחמה לה דוד והלך באור חמימות של פרסאות: **דאיגירא** ונסבה יחושע קשיא הי"ך נסבה הא אמרי פי הערל (בבבס דף ע"ו וס' דלפילו בגירון) לית ליה חסותא ונר"ך לומר שלא היתה משכבה עממין אלא משאר עממין ובלת לגור עם *ויש מפרשים שרע לומר שלא הוזהרו על לאו דלא תחטתן עד לאחר שנכנסו לארץ, וזה יאשו, דלמרי' במדרש דנתיבס באו להקטייר בימי משה כמו בימי יהושע ואף על פי כן לא הותרו לבא בקהל אלא היו חוטבי עצים ושואבי מים אלמא דקודם שעברו את הירדן ונכנסו לארץ הוזהרו עליהם: ארבע

הנהגות הב"ח (א) גמ' תרתי כ"ו כיתחא יתיבין הויין: (ב) שם אמר רב נחמן חולדה כנדיה מני: (ג) רש"י ד"ה לכות לן כעון ברכים כמו וסיק ברכים: (ד) ד"ה כנדי שוח וכו' שחם ימות כנדי ונאשה: (ה) ד"ה אלא מלמד וכו' לא היה עם ירמיה ויאשיהו מלך מלך עליה וזכרו למות וכו' אלא תחם שמיות: (ו) ד"ה שח קציר וכו' וגדולה כמו תשלת ועשה קציר: **גליון הש"ס** רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות]

גליון הש"ס רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות]

גליון הש"ס רש"י ד"ס כנדי כ"ו שאלש מדברת עיין סוכה דף ע"ג ש"י ד"ה שוח: [ועי' תוס' סוטה לה: ד"ה לכות]

מסורת הש"ס